

ጳራቅሊጦስ፡ በዓል መንፈስ ቅዱስ

ቤተክርስቲያን አብ መወዳእታ ዘመነ ፋሲካ፣ ነቲ ብጳራቅሊጦስ ወይ ብዓል ሓምሳ ዚፍለጥ፣ ዓቢይ በዓል መንፈስ ቅዱስ ተኸብር።አብ ትውፊት ምስራቓውያን፣ ዘመነ ፋሲካ በምሉኡ፣ ከም ናይ መንፈስ ቅዱስ በዓል እዩ ዚኸበር።አብ ጸሎት ሃይማኖት፣“ካብ ኣቦን (ካብ ወልድን) ብዝሠረፀ፣ብመድሓኒን ጎይታን ወሃብ ሕይወትን መንፈስ ቅዱስ ነኣምን፤ብኣፍ ነብያት ንዝተናገረ፣ ነኣኡውን ምስ ኣቦን ወልድን ንሰግደሉን ነመስግኖን።” እናበልና እምነትና ንገልጽ።

አብ ትምህርቲ ክርስቶስ ከምዝተመሃርናዮ፣መንፈስ ቅዱስ፣ናይ ቅድስት ሥላሴ ሣልሳይ ኣካል እዩ።ብዛዕባ ቅድስት ሥላሴ፣ አብን፣ ወልድን፣ መንፈስ ቅዱስን ክንሓስብን ክንዛረብን እንከሎና፣ናይ ኣቦን ወልድን ስእሊ፣ብመጠኑ ደኣ ይኹን እምበር፣ አብ ኣእምሮና ንምቕራጽ ብዙሕ ዝገም ኣይኮነን፣ንናይ መንፈስ ቅዱስ ኰነታት ግን አብ ኣእምሮና ክንቀርጸን ክንርድኦን ብሓቂ ይጽግመና እዩ። በቲ አብ ወንጌል ዝተገልጸልና፣ ተግባራቱን ባህርያቱን ዚገልጽ፣ መንፈስ፡ ንፋስ፡ ሓዊ፡ ርግቢ ዚብል ኣምሳላት፣ተጠቂምና ኢና ክንገልጸን ክንርድኦን እንጽዕር። ይኹን ደኣ እምበር መንፈስ ቅዱስ ብርግጽ ንፋስ ኣይኮነን፣ሓዊ ኣይኮነን፣ርግቢውን ኣይኮነን። ኣነ ዚብል ሓደ ኣካል እዩ፣ ካብ አብን ወልድን ዝተፈልየ ኣካል እኳ እንተ ኾነ፣ ከምኦም ኣምላኽ እዩ።ምስኦም ኸኣ ብትኽክል አብቲ መለኮታዊ ባህሪ ይሳተፍ።

አበው አብ መጽሓፍ ቅዱስ ተመሥሪቶም፣ ንመንፈስ ቅዱስ፤ ህያብ፣ ፍቕሪ፣ ልግሲ፣ምንጪ ሕይወት፣ ኪዳን ፍቕሪ፣ ስዕመት አብን ወልድን እናበሉ ብዝተፈላለየ ኣስማት ይሰምዩዎ። ዝኾነ ግዙፍ ህያብ፣ናይቲ ዘይርእ፣ግን ከኣ ኰነትና እንፈልጦን እንርድኦን ናይ ፍቕሪ፣ መግለጺ እዩ። ቅዱስ ጴጥሮስ አብ በመጀመሪያ በዓል ጳራቅሊጦስ፣ አብ ዝገበሮ ስብከት፣ ብዛዕባ እቲ ዝተፈጸመ ምውራድ መንፈስ ቅዱስ ኪዛረብ እንከሎ፣ “ህያብ” ዚብል ቃል ይጥቀም። “ተነስሎ፣ሕድገት ሓጢአት ምእንቲ ኸትረኸቡ ኸኣ ነፍስወከፍ ብስም ኢየሱስ ክርስቶስ ይጠመቕ፤እግዚአብሔር ዚህቦ መንፈስ ቅዱስ ከኣ ኸትቅበሉ ኢኹም” (ግሓ.2፡ 38)። ከምኡውን አብ ግሓ.10፡46፣ “አብ ኣሕዛብ ድማ ህያብ መንፈስ ቅዱስ ስለ ዝፈሰሰ ተገረመ።”ይብል።እወ!መንፈስ ቅዱስ፣ድሕሪ ኢየሱስ ክርስቶስ፣ ንደቂ ሰባት እቲ ዝገበ ህያብ ኣምላኽ እዩ።አብ መንፈስ ቅዱስ ዘየሎ ህያብን፣ ጥበብን፣ ፍልጠትን... እንታይ ክንሓስብ ንኸእል፣ ናይቲ ኹሉ ጽቡቕን ሠናይን ዘበለ ምንጪ እዩ።ኢየሱስ ንመንፈስ ቅዱስ ክልእከልና እንከሎ፣ምስኡን ብኣኡን ኹሉ ነገር እዩ ሂቡና፣እቲ ልባትና ዝብህጎን ዚምነዮን ዘበለ ኰሉ ኣብኡ ኣሎ።

ቅዱስ ዮሐንስ ወነጌላዊ “እግዚአብሔር ፍቕሪ እዩ” እናበለ ብሓጺር ቃል መንነት እግዚአብሔር ይገልጸልና።(1ዮሓ.4፡16) መንፈስ ቅዱስ፣ ካብቲ ኣቦ ንወልድ ወልድውን ነቦ ዘለዎ መለኮታዊ ፍቕሪ ዚሠርፅ፣ ሃልሃል ዚብል ፍቕሪ ኣምላኽ እዩ፤እዚ ነበልባል መለኮታዊ ፍቕሪዚ እዩ እምበኣር ብመዓልቲ ጳራቅሊጦስ፣ብመልክዕ ሓዊ ካብ ሰማይ ወሪዱ፣ተኸፋፊሉ ነታ ቀዳመይቲ ቤተክርስቲያን ዝተዓደለ። ቅዱስ ጴጥሮስ፣ “እቲ ተስፋ

ንኣኸትኩምን ንደቅኹምን፤ ነቶም እግዚአብሔር ኣምላኸና ኪጽውዖም ዘለዎ፤ኣብ ርሑቕ ዘለዉን እዩ።” (ግላ.2:39)።እወ!ቃል ተስፋ ተፈጸኪሙ፤ኣምላኸ ካብ ርእሱን፤ ሕይወቱን፤ ፍቕሩን ዚዓቢ ህያብ፤ ካልእ እንታይ ኪህበና ይኸእል፤እወ! እዚ ዓቢይ ህያብ እዚ፤ ጊዜን ቦታን ዘይውስኖ ንኹሉ፤ንዓቢ ንንእሽቶ፤ንሰብኣይ ንሰበይቲ፤ብዘይ ፍልልይ ዓሌትን፤ሕብሪ ቈርቦትን፤ብዘይ ፍልልይ ጾታን ደረጃ ሃብትን፤ ብዘይ ፍልልይ ቋንቋን ባህሌታትን፤ ንኹሉ ዘርኢ ሰብ፤ ብነጻ ዚዕደል ሰማያዊ ሃብቲ እዩ። እቶም “እግዚአብሔር ኣምላኸና ኪጽውዖም ዘለዎ፤ኣብ ርሑቕ ዘለዉ፤” ዝበሎም፤ ንኣና እዞም ሕጂ ዘሎናን፤ ነቶም ብድሕሪና ኪመጹ ዘለዎምን እዩ ዜመልክት።

እቶም ቀዳሞት፤ ነዚ ነበልባል ፍቕሪዚ ብመልክዕ ሓዊ ተቐቢሎምዎ፤ ንሕና ኸኣ ነቲ ንሳቶም ዝተቐበልዎ ነበልባል ፍቕሪ፤ ብመልክዕ ዘይቲ፤ ብቕብኣት ሜሮን ተቐቢልናዮን ንቕብሎን ኣሎና። እወ! መንፈስ ቅዱስ ሓደ እዩ፤ እቶም ተቐበልቲ ግን ቍጽሪ የብሎምን (ንመላእኸትን ደቂ ሰባትን ንሕሰብ)። እዚ መንፈስ እዚ፤እቲ ኣብ መጀመሪያ ፍጥረት- ዓለም፤ኣብ ልዕሊ ማያት ዝዘንበየን፤ ነቲ ዜደንቕ መልክዕ ሥነ ፍጥረት ዚሠርዐን፤ብነቢያት ገቢሩ ንሕዝቢ እስራኤል ዝመርሐን፤ ኣብ ትሰብእቲ ንኢየሱስ ኣብ ማሕፀን ድንግል ማርያም ዝቐብእን፤ ኣብ ዮርዳኖስ ብርግቢ፤ ኣብ ደብረ ታቦር በተመና ዝተገልጸን፤ኣብ በዓል ጳራቅሊጦስ ኣብ ልዕሊ ሓዋርያት ዝወረደን፤ንሱ፤ እቲ ንኹሉ ዚቕድስን ዜንጽሕን ሓደ መንፈስ ቅዱስ እዩ።

እቲ መልኣኸ፤ ንዮሴፍ ሕፁይ ማርያም፤ነቲ ዓቢይ መልእኸቲ ምሥጢረ ሥጋዌ ኪገልጸሉ እንከሎ፤ “ዮሴፍ ወዲ ዳዊት፤ እቲ ኻብኣ ዚወልድ ብመንፈስ ቅዱስ ስለ ዝኾነ ንሕጽይትኻ ማርያም ምውሳዳ ኣይትፍራህ።ወዲ ኸትወልድ እያ ንሱ ኸኣ ንሕዝቡ ኻብ ሓጢአቶም ኩድሕኖም እዩ እሞ ስሙ ኢየሱስ ክትብሎ ኢኻ።” (ማቴ.2:20-21)። ወዲ ኣምላኸ ሥጋና ለቢሱ ምስ ተፀንሰ፤ “ኢየሱስ ክርስቶስ” ዚብል ስም በቲ መልኣኸ ተዋህቦ።ኢየሱስ ብቋንቋ ዕብራይስቲ እዩ፤ ክርስቶስ ኸኣ ብቋንቋ ግሪኽ እዩ፤ ናይ ክልቲኡ ትርጉም “መሲሕ፤ ቅቡእ” ማለት እዩ።

መዘምር ዳዊት፤ነዚ ዓቢይ ምስጢር እዚ ብዓይኒ ማዕዶ ርእዩ፤ “ጽድቂ ትፈቱ፤ ክፍኣት ትጸልእ፤ ስለዚ እግዚአብሔር ኣምላኸካ ሓረየካ፤ ሓለፋ ብጸትካ ኸኣ ብዘይቲ ሓጎስ ቀብኣካ” ይብል። (መ.ዳ.45:7፤ዕብ.1:9)። እዚ “ዘይቲ ሓጎስ” እዚ፤ እቲ ቅብኣት ዝኾነ መንፈስ ቅዱስ እዩ። ቅዱስ ዮሐንስ ኣብ መልእኸቲ፤ ንቕብኣት መንፈስ ቅዱስ ብኸምዚ ይገልጸ፤ “ንስኻትኩም ድማ ኻብቲ ቕዱስ ዝኾነ ቕብኣት ኣሎኩም፤ ንኹሉውን ትፈልጥዎ ኢኹም...እቲ ካብ ክረስቶስ ዝተቐበልኩምዎ መንፈስ ቅዱስ ኣባኹም ይነብር ኣሎ።”(1ዮሐ.2:20፤26-27)።

ምእንትዚ ክርስቶስ መሲሕ፤ቅቡእ ማለት እዩ። ክስቲያን ብቋንቋ ግሪኽ ክርስቲያኖስ ዚብል ስም ከኣ ካብ ክርስቶስ ዚብል ቃል ዘመጸ እዩ፤ ትርጉሙ ኸኣ መሲሓውያን ወይ ድማ ቅቡኣት ማለት እዩ። በዚ ምክንያትውን እዩም ኣብ ማእከላይ ምስራቕ ዚቕመጡ ኣይሁድን እስላምን ኣሕዋትና፤ ንክርስቲያን “ኣል መሲሕ” ናይ መሲሕ፤ ተኸተልቲ

መሲሕ፣ ናይ ክርስቶስ፡ ክርስቶሳውያን ብዚብል ሓቀይና መጸውዒ ስምና ዚሰምዩናን ዚጽውዑናን።

ክርስቲያን ዚብሃሉ እምበኣር፣ ብናይ ክርስቶስ ትሩፋት፣ ሕማማትን፡ሞትን፡ትንሣኤን ዝተረኸበ፡ብምስጢረ ጥምቀት፡ምስ ክርስቶስ ሓቢሮም ዝሞቱን፡ ዝተቐብሩን፣ ብደም ክርስቶስ ተሓጺቦም፣ ካብ ርኽሰት ሓጢአቶም ነጺሖም፣ ምስኡ ብሓዲስ ሕይወት ዝተንሥኡን (ሮሜ፡6፡3-4 ረእ)፡ብቕዱስ ዘይቲ ሜሮን (“ንሳእ/ንስኢ መንፈስ ቅዱስ”፣ “መንፈስ ቅዱስ ተቐበል/ተቐበሊ ብዚብል ድምጺ፣ ንቕብኣት መንፈስ ቅዱስ ዝተቐለን፣ መሕደር ቅድስቲ ሥላሴ ኮይኖም፣ደቂ መንግሥተ ሰማይን ወረሰቱን ዝኾኑ ወሉድ እግዚአብሔር እዮም። “እቲ ዝአመነን ዝተጠምቀን ክድሕን እዩ፣ እቲ ዘይአመነ ግና ኪኹነን እዩ።ሰብ ካብ ማይን ካብ መንፈስ ቅዱስን እንተ ዘይተወልደ፣ ናብ መንግሥቲ ኣምላኽ ኪኣቱ ዚኸእል ከቶ የልቦን” (ማር.16፡16፡ዮሐ.3፡5)።

መሲሕ ቅቡእ መድሓኒ ማለት እዩ ኢልና፣ ዓላማ ኢየሱስ ከምቲ ባዕሉ መጽሓፍ ኢሳይያስ ጠቐሱ፣ “ንድኻታት ከበሥሮም ስለ ዝቐብኣኒ፤ መንፈስ እግዚአብሔር ኣብ ልዕሊ ኣሎ፤ንምሩኻት ምምላስ፣ ንዕጩት ምርኣይ፣ ንግፉዓት ምውፃእ ሓራ ከበሥር፣ ሕርቲ ዓመት እግዚአብሔር ክሰብኽ ለኣኸኒ” (ሉቃ.4፡18-19) ዝበሎ፣ ንዓለም ኬድሕን፣ ካብ ጥፍኣት ናብ ድሕነት፣ ካብ ባርንት ናብ ናዕነት፣ ካብ ሞት ናብ ሕይወት ንኺመልስ እዩ መጺኡ፣ በዚ ኸኣ እዩ “ምድሃኔ ዓለም” ተባሂሉ ዚጽዋዕ። “ኣነ ግና ሕይወት ምእንቲ ኺረኸባ፣ ብምልኣትውን ምእንቲ ኺረኸባ እየ ዝመጸእኩ” (ዮሐ.10፡10)

ሓዲስ ትምህርቲ ካቶሊካዊት ቤተክርስቲያን፡ ኣብ ቍጽሪ 783፣ “ኢየሱስ ክርስቶስ እግዚአብሔር-አቦ ብመንፈስ ቅዱስ ዝቐብኦን፣ ካህን፣ ነቢይ ንጉሥ ዝገበሮን እዩ።እቲ መላእ ሕዝቢ እግዚአብሔር ከኣ ኣብዘን ሠለስተ ናይ ክርስቶስ ተልእኮታት ይሳተፍ፣ ነቲ ካብኡ ዚፍልፍል ናይ ተልኮትን ኣገልግሎትን መዝነትውን ይሸከም፣” ይብል። ከምኡውን ቀጺሉ፣ ኣብ ቍጽሪ 941፣ “ምእመናን ሕዝባውያን ኣብ ናይ ክርስቶስ ሥልጣን-ክህነት ይሳተፉ እዮም። ኣብ ዝኾነ ግዜ፣ ብዘበልጸ ድማ፣ ምስ ክርስቶስ ብምውህሃድ ነቲ ናይ ጥምቀትን ሜሮንን ጸጋ ብኹሉ መዳያት-ሕይወቶም ውልቃዊ ይኹን ስድራቤታዊ፣ ማሕበራዊ ይኹን ቤተክርስቲያናዊ ወገናት ኣብ ሕይወቶም ኪገልጽዎን፣ በዚ ኸኣ ኹሎም ዝተጠምቁ፣ ንዝቐረበሎም ጸዋዕታ ቅድስና ኪፍጹሙ ይርከቡ።” እናበለ ክርስቲያን ዘበሉ ኩላቶም፣ ኣብ ግራት ድሕነት ዓለም፣ብብጸዋዕታኦምን ኩነታት ሕይወቶምን ኪወፍሩን፣ ብጥበብን ብትግሃትን ንቕሓትን ኪዓዩን፣ብሕይዎምን ብቐሎምን ብተግባሮምን ኪምስክሩን ጽወዓት ከምዝኾኑ ብግልጺ ይብርሃልና። ከምኡውን ተልእኮ ምእመናን ኣብ ዚብል ሰነድ 2ይ ጉባኤ ሻቲካን፣ “ካቶሊካውያን፣ “ነቲ ሓቂ ዘበለ፣ ቅኑዕ ዘበለ፣ ንጹሕ ዘበለ፣ ሠናይ ዜና ዘለዎ ኹሉ፣ ንምምዕባል፣ ምስቶም ኩሎም ሰብ ጽቡቕ ድላይ ሓቢሮም ኪቃለሱ ይግባእ” ይብል (ተ፡ም.14)።

ቅዱስ ጳጥሮስ፣ ሽዑ ነቶም ዚሰምዕዎ ዝነበሩ ክርስቲያን፣ ሕጂውን ንኣና፣ “ንክርስቶስ ብልብኹም ከም ጐይታ ቐድስዎ።ብዛዕባ እታ ኣባኻትኩም ዘላ ተስፋ ንዚሓተኩም ዘበለ

ምላሽ ምሃብ ምእንቲ ኸትክእሉ ኹሉ ሳዕ ድልዎት ኩኑ።”(1ጳጥ.3:15) እናበለ መንነትና ክንፈልጥን፣ክብርና ክንሕሉን ይምዕደናን የተባብዓናን። “ኦ ክርስቲያን ክብርኻ ፍለጥ” (ቅዱስ ሊዮ)። መንነትካ ምዝንጋዕን ምርሳዕን፣ዝገደደ ኸኣ ብሸለልትነት ምጥፋኡን፣ ኣብ ቅድሚ ኣምላሽን ኣብ ቅድሚ ሰብን ዜሕስረካን ዜውቅሰካን፣ኣብ ምድራውን ሰማያውን ቤት ፍርዲውን ብሓላፍነት ዜሕትተካን ከቢድ ዕዳ እዩ። ቅዱስ ዮሐንስ ኣብ መልእኽቱ፣ “ካብ ኣምላሽ ዝተወልደ ዘበለ፣ ባህርይ ኣምላሽ ኣብኡ ስለ ዘሎ፣ሓጢአት ኣይገብርን እዩ።ካብ ኣምላሽ ስለ ዝተወልደውን ሓጢአት ኪገብር ኣይኸእልን እዩ። ጽድቂ ዘይገብርን፣ ንሓዉ ዘየፍቅርን ካብ ኣምላሽ ኣይኮነን። ደቂ ኣምላሽን ደቂ ዲያብሎስን በዚ እዮም ዚፍለጡ።” (1ዮሐ.3:9-10)።

ክቡራት ኣሕዋተይን ኣሓተይን ደቂ ኣምላሽ ምዃና ኣየጠራጥርን እዩ። ንሕና ደሊናዮ ዘይኮነስ ብቅዱስ ፍቓዱ፣ ብግብርና ዘይኮነስ ብምሕረቱ፣ ስልጣን ውሉድነት ሂቡና እዩ። ወረስቱን መዋርስቱን ገቢሩና እዩ።እቲ ብሓቂ ዜስግእ ግን፣ ውሉድ ኮይና ከነብቅዕ፣ መነተትና ደርቢና ኣብ ባርነት ጸላኢ ሰይጣን ተሸሚምና ከይንህሉ፣ኣእምሮኡ ዝሰሓተ ጥራይ እዩ። ክዳኑ ደርብዩ ዕራቕ ዚኸይድ፣ ልብሲ ጥምቀትና ደርቢና ዕራቕና ንመላለስ ከይንህሉ፣ ኣብዛ እዋን እዚኣ ኣብ ምንታይ ኩነታት ንርከብ ኣሎና፣ ደቂ ኣምላሽዶ ደቂ ዲያብሎስ፣ ነቲ ብጸጋ ጥምቀት ዝተቐበልናዮ ቀዳሲ ጸጋ ሓሊና፣ ኣብ ጸጋ ኣምላሽ ንነብር እንተ ደኣ ኣሊና፣ ብሓቂ ዕዉታት ኢና፣ ደቂ ኣምላሽ ምዃናን ምስ ኣምላሽ ምህላውናንውን ኣየጠራጥርን እዩ።ከመይ በቲ ቅዱስ ቃሉ፣ “እቲ ዜፍቅረኒ ቃለይ ኪሕሉ እዩ፣ ኣቦይ ከኣ ኬፍቅሮ እዩ፣ ናብኡ መጸእና ድማ ኣብኡ ማሕደር ክንገብር ኢና።እቲ ዘየፍቅረኒ ግና ንቃለይ ኣይሕልዎን እዩ” ኢሉና ኣሎ። (ዮሐ.14:23-14)። ንማሕደር ኣምላሽ ኣይንድፈር ከይንድፈር። “ቤት መቐደስ ኣምላሽ ምዃንኩምን፣ መንፈስ ኣምላሽ ኣባኹም ሓዲሩ ምህላውንዶ ኣይተፈልጡን ኢኹም፣ ሓደ እኳ ነታ ቤት መቐደስ ኣምላሽ እንተ ኣፍረሰ፣ ኣምላሽ ኬፍርሶ እዩ።ቤት መቐደስ ኣምላሽ ቅስቲ እያ፣ እዛ ቤት መቐደስ እዚኣውን ንስኻትኩም ኢኹሙ።”(1ቆሮ.3:16-17)።

ኣይንዘንግዕ፣ ኣይንታለል፣ ኣይንትግሻሾውን፣ ብርግጽ ኣካላትናን፣ ኣካላት ኣሕዋትናን ኣሓትናን ቤት መቐደስ ኣምላሽ እዩ። ነቲ ኣምላሽ ብቐንኣት ዚጥምቶ ንሕና ኣይንድፈሮ።መሣርሒ ጽድቂ ደኣ ንግበሮ፣ “እምበኣር ንፍትወት ሥጋ ምእንቲ ኸይትግዝኡ፣ኣብዚ መዋቲ ሥጋኹም ሓጢአት ኣይንገሥ። ጥይቶም ከም ዝተንሥኡ ገዛእ ርእሰኹም ንኣምላሽ ወፍዩ እምበር፣ ኣካላትኩም መሣርሒ ኸፍኣት ኪኸውን ንሓጢአት ኣይትሃብዎ፣ኣካላትኩምሲ መሣርሒ ጽድቂ ኪኸውን ንኣምላሽ ደኣ ወፍይዎ። ከመይ ኣብ ትሕቲ ጸጋ እንበር ኣብ ትሕቲ ሕጊ ስለ ዘይኮንኩም፣ ሓጢአት ኣይኪመልከኩምን እዩ።” (ሮሜ:12-14)።

ፍቁራት ኣሕዋተይን ኣሓተይን፣ ኣብ ዝኸነ ጊዜን ቦታን፣በዳሂ ፈተና ኪገጥመና እንከሎ፣ ንቤተ መቐደስ መንፈስ ቅዱስ፣ክደፍር ኣይግባእን ኣይውዕሎን እየ ንበል። ንሱ ምሳናን ኣብ ውሽጥናን ስለ ዘሎ፣ ቤት መቐደስካ ኣይተድፍር፣ ባዕልኻ ሓሉ፣ ባዕልኻ ተኸላኸል ንበሎ። “ኣምላሽ ነቲ ኣባና ኣሕዲርዎ ዘሎ መንፈስ፣ ብቐንኢ እዩ ዚሕልዎ” (ያዕ.4:5)።

እንተ ጸዊዕናዮን ከናግፊና እንተ አፍቂድናሉን፤ አየናይ ፊተና እዩ ከሸንፊና፤ አየናይ ማእበል እዩኸ ከስጥመና፤ እግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስ እንተ አልዩ ምሳና መን እዩ ክኸእለና፤ “አምላኸ ምሳና ኻብ ኮነኸ መን እዩ ዚቃወመና፤” (ሮሜ:8:31) ዚብል ጭርሖ ጳውሎስ ሒዝና ንጽናዕ ኣብ ሃይማኖትና። ዓመት እምነት ተአውጁ ኣሎ ብቐዱስ ኣቦና፤ ክንፈልጥ፤ ክንሕደስ ብልቢ ብአእምሮና፤ ማሕላ ጥምቀትና ከነሓድስ ክንለብሶ ንጎታና፤ ለዋጢ ቅዱስ መንፈስ በዓል ሓምሳ እንሆ ኣብ ቅድሜና።

መንፈስ ቅዱስ፡ ፈላጥ መምህር፤ ደራሲ ቅዱስ መጽሓፍ፤ መጋቢ ኣእምሮ፤ ገላጺ ሕቡእ ምሥጢራት፤ብሓቂ ዝረትዕ ንተቓውሞ ሕሱማት። ኦ ክርስቲያን እንታይ እዩ ዘፍርሃካ፤ እንታዩኸ ዘጠራጥረካ፤ ብፀሓይ ቀትሪ ብደመና ዝጋርድ፤ ብጸልማት ለይቲ ብዓምደ ብርሃን ዚመርሕ ኣምላኸ እንከሎካ፤ እንታይስ እንታይ ዝፍርህ ኣሎካ። ንሱ ብቅድሜኻ፤ ንሱ ብድሕራኻ፤ ንሱ ብየማንካ፤ ንሱ በጸጋምካ፤ ንሱ ብልዕሌኻ፤ ንሱ ብትሕቱኻ፤ ኣየ ክንደይ ዓቢ ኢኻ፤ ክንደይ ተፈቲኻ፤ ካበይ ኮነለይ በል ምስ ኤልሳቤጥ ሓቢርካ፤ ብጸጋ ተኸሊልካ፤ ብመንፈስ ቅዱስ ተመሊእካ።

መንፈስ ቅዱስ፡ እሙን፤ ዘይጠልም ዓርኪ፤ፈልፋሊ ዓይኒ፤ ጽሩይ ማይ ዘስቲ፤ዓርኪ ምእመናን፤ መንፈስ ለምለም ሰቲ፤ ብሓጎስ መሊኡ ዘሰራስር ከም ኣብትይቲ።

ንሱ ዘይደፍራ ሓንቲ ነገር ኣላትና፤ ብዓቢ ሓጢአት ንጸጋ ምስ ኣጥፋእና፤ ከሃሊ ኩሉ እንከሎ፤ ይልምን ፍቓድና፤ ትሕት ንበለሉ፤ ልዕል ከብለና፤ ንሱሓ ንፍቶ ብርሃን ከልብሰና።

ሕድሪ ኣሎና፤ ዚብል ንኹሉ ሰብ ወንጌል መሃሩ፤ ብቓል ብግብሪ ንሓቂ መስክሩ፤ ንእኪይ ጽልእዎ፤ ሠናይ ግበሩ፤ ግብርኹም ርእዮም ነቦ ከኸብሩ። ጸጋ ጎይታ ኢየሱስ ይሃሉ ምሳና፤ ብፍቕሪ ልዑል ኣቦ ይከላዕ ልብና፤ ሕብረት መንፈስ ቅዱስ ይኹን ምስ ኩላትና። ኣሚን።

ካብ ሓውኹም ኣባ ሙሴ ተስፋዮሓንስ - ሲታዊ

2Corinthian2s 13:13, *The Grace of the Lord Jesus Christ and the Love of God and the Fellowship of the Holy Spirit be with you all.*

Matthew 28:19, *Go therefore and make Disciples of all Nations, Baptizing them in the name of the Father and of the Son and of the Holy Spirit.*

The Greek word Χριστιανός (*Christianos*)—meaning "follower of Christ"—comes from Χριστός (*Christos*)—meaning "anointed one"^[5]—with an adjectival ending borrowed from Latin to denote adhering to, or even belonging to, as in slave ownership.^[6] In the **Greek Septuagint**, *christos* was used to translate the **Hebrew** מָשִׁיחַ (*Mašíaḥ*, **messiah**), meaning "[one who is] anointed."^[7] In other European languages, equivalent words to 'Christian' are likewise derived from the Greek, such as 'Chrétien' in French and 'Cristiano' in Spanish.

